

Zekat İbadeti Zekat Ve Bırr

– mihrimah · 28 Mayıs 2018

ZEKAT İBADETI (ZEKAT VE BİRR)

Zekat da 624'te Ramazan ayında farz oldu

“Zenginlik çok mala sahip olmak değildir. Asıl zenginlik gönül zenginliğidir.” (Buhari, Müslim)

Yedi safha dört teslimhanif dinin temellerini oluşturan temel prensiplerdir. İnsan insan Allah'a teslim olduğu, amelüssalihât ile nefis tezkiyesi yaptığı ve gereği gibi bu uğurda cihad yaptığı sürece Allah'a giden yolun hakiki yolcusudur.

Sadaka da bu yolun belki de en zorunu teşkil eder, çünkü sadaka içinde birçok derin manalar ve çetin sınavlar içerir. Doğru davranış biçiminde bulunmak, herhangi bir kişisel çıkardan uzak ve her yönüyle Allah rızası için insanın kendi mallarından muhtaç olanlara vermek üzere çıkardığı bir vergi türü ya da zekâta sadaka diyebiliriz.

Zekâta, müminlerin Allah'ın emirlerine uymadaki sadakatlerini gösterdiği için “sadaka” denir, çoğulu sadakât'tir. Zıddı hıyanettir.

Sadaka; farz, vacip ve nafîle olmak üzere kısımlara ayrılır. Farz olan kısmına “Zekât” denilir. Zekâtın da çok çeşitleri vardır. Mesela:

Tarım ürünlerinin zekâtı, Hayvanların zekâtı, ticaret mallarının zekâtı, nakit paraların zekâtı, definelerin zekâtı, madenlerin zekâtı, kişilerin canlarının sadakası olan “Sadaka-i fıtır” gibi.

9/TEVBE – 60: İnnemas sadakâtu lil fukarâi vel mesakîni vel âmilîne aleyhâ vel muellefeti kulûbuhum ve fir rikâbi vel gârimîne ve fi sebîlillâhi vebnissebîl (vebnissebîli), farîdaten minallâh (minallâhi), vallâhu alîmun hakîm (hakîmun).

Muhakkak ki; sadaka, Allah'tan bir farz olarak fakirler ve miskinler (yoksullar) ve memurlar (zekât toplayıcılar) içindir. Ve kalpleri (İslâm'a) ısındırılacak olanlara ve kölelere (harcamaya) ve borçlulara ve Allah yolunda (olanlara) ve yolculara aittir. Ve Allah, bilendir, hüküm sahibidir.

Ayet-i kerimedeki çoğul olan “Sadakat” kelimesi bunların hepsini kapsamı içine alır. Farza da, nafîleye de sadaka denilir.

9/TEVBE – 103: Huz min emvâlihîm sadakaten tutahhiruhum ve tuzekkîhim bihâ ve salli aleyhim, inne salâteke sekenun lehum, vallâhu semîun alîm (alîmun).

Onların mallarından sadaka olarak al ve onunla, onları temizle ve tezkiye et ve onlara dua et, muhakkak ki; senin duan onlar için bir sekînedir (sukûnettir). Ve Allah; Sem'î (en iyi işiten) dir, Alîm (en iyi bilen) dir.

“Hiç şüphesiz sadakalar fakirler, yoksullar, o işte çalışan görevliler, müellefe-i kulûb (kalpleri İslâm'a ısındırılacaklar), köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmışlar içindir. Allah tarafından böyle farz kılındı. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Tevbe, 9/60) ayetleri farz olan sadakalar

hakkındadır. Başka bir ifade ile zekât hakkındadır.

ZEKÂT, temizlik, artma, bereket. Bir malın belli bir miktarını, Allah'ın Kur'ân-ı Kerim'de saydığı sekiz sınıftan birisine veya bir kaçına Allah rızası için vermek. Fakirin hakkı çıkarılarak malı, cimrilik kirinden arındırmaktır. Kişiyi temizleyen tezkiye eden ve malda berekete sebep olan mâlî ibadettir.

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, bir hadis-i şeriflerinde bunu şöyle ifade buyurmuşlardır:

“Ben sadakayı zenginlerinizden alıp fakirlerinize vermekle emir olundum”.

Zekâta sadaka denilmesi de iki bakımdandır:

Birisi malın arındırılması ile sihhate ve kemale delâlet etmesi, diğeri de zekâtı verenin nefsinin tezkiyesine, imanında samimiyet sahibi olduğuna delâlet etmesidir ki zaten her sadakada bu anlamlar vardır.

Yüce Rabbimiz de zekâtı bizlere anlatırken uygulanacak orandan ziyade uygulamadaki ihlâs ve samimiyete dikkat çekmektedir.

Birgün bir adam İmam Şafii hazretlerine gelerek sorar; Ya İmam zekatın oranı nedir? İmam Şafii Hz. Bana göre mi?, yoksa Allah'a göre mi? der. Adam kızar ve tabii ki Allah'a göre der. Allah'a göre %10 dur diye cevap verir. Peki sana göre nedir? diye sorunca; Mübarekler ben kendim zekatım diyerek zekatın üst limitinin olmadığını belirtmiş olur.

2/BAKARA – 267: Yâ eyyuhellezîne âmenû enfikû min tayyibâti mâ kesebtum ve mimmâ ahracnâ lekum minel ard (ardı), ve lâ teyemmemûl habîse minhu tunfikûne ve lestum bi âhızihî illâ en tugmidû fih (fihî), va'lemû ennalâhe ganiyyun hamîd (hamîdun).

Ey âmenû olanlar! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için çıkardıklarımızın temizlerinden infâk edin (başkalarına, ihtiyacı olanlara verin). Ve sakın onun kötüsünden ve kendiniz için gözü kapalı (gönül rahatlığıyla) alamayacağınız (ucuz ve düşük evsâflı şeyleri) infâk etmeye meyletmeyin (kalkışmayın). Ve Allah'ın, Gani (ve) Hamîd olduğunu bilin!

Allah herkese rızık yani nafaka verir. Bu sadece onun kendisi için verilmiş değildir. O kazanılan rızıkta fakirlerinde hakkı vardır. Bu nafakadan kişinin başkalarına vermesine ve onları rızıklandırmasına infak etmek denir.

“Allah, ne, desinler diye hayır yapandan, ne gösteriş yapan riyakardan; ne de, minnet altında bırakandan hiçbir şey kabul etmez...”

“Kul gizlice bir amel yapar, Allah da onu gizlice yazar. Sonra bu ameli açıklarsa, Allah onu gizli amellerden nakleder, açıkça yapılan ameller listesine yazar. Sonra bunun lâfını ederse, Allah da onu gizli yapılan ameller listesinden de, açıkça yapılan ameller listesinden de çıkarır, riyaya yazar. ” buyurmuştur. Zekât sadâkatlerin malla ölçüldüğü ve nefislerin ne kadar dünyevîleştiği, dünyaya razı olmanın ya da olmamanın belirtilerinin görüldüğü bir sadakat ölçüsüdür.

Kur'an-ı Kerimde ZEKÂT kelimesinin kökü olan Zekâ filinin anlam türevleri olan bütün kelimeler temizlenmeyi, arınmayı ve kurtuluşu ifade etmektedir.

Efendimizin benzetmesiyle biz müslümanlar bir vücut gibiyiz. Vücudun bir azası sızlayınca bu sızıyı öbür

azanın duymaması ve sancılarına ortak olmaması düşünülebilir mi?

Müslüman toplum da aslında bir vücuttur ve her bir müslüman fert o vücudun bir organıdır. Madden ve manen sağlıklı bir toplum için fakirlik zenginlik, zayıflık güçlülük, sağlıklı veya hasta olmak... gibi elimizde olmayan etkenler aslında bizi birbirimizden uzaklaştıran değil birbirimize daha çok yaklaştıran bir neden olmalı, hastalıklar, zayıflıklar, güçsüzlükler ve fakirlikler bir bünyenin iyi olması için bütün organların yardımlaştığı gibi el ele vererek ortadan kaldırılmalıdır. Nasıl ayaklar ızdırab içindeyken baş uyuyamazsa "komşusu aç iken tok yatan da bizden değildir. " Müslüman toplumun hakiki bir üyesi değildir.

Zikir kişinin ruhunun seyri sulûkla Allah'a ulaşması ve nefsindeki afetleri temizlemesi ve yine teslimlerini gerçekleştirebilmesi için farz kılınmış en büyük ibadettir. Namaz ağırlık olarak bireysel ahlak üzerinde etkilidir. Zekât da toplumsal bir ibadet olarak toplum üzerinde ağırlıklı olarak etkisini hissettirir. Bununla birlikte namazın sosyal hayatın şekillenmesine katkıları ve zekâtın da ferdî hayatın düzenlenmesine etkileri azımsanamaz. Kur'an'da bu gerçeğe işaret edencesine namaz ve zekâtı çoğu kez birlikte zikreder.

İşte zekât ibadeti de namazla ve diğer ibadetlerle birlikte vücudu bu zararlı mikroorganizmalardan arındırmaya çalışır. Kur'an-ı Kerim de bu çalışmanın adına zekâtla aynı kökten olan "tezkiye" tanımını kullanır. Kur'an'a göre bu tezkiye (temizlik) nefisten başlamalıdır.

İsrailoğullarından alınan misakla ilgili ayetlerden birisi:

5/MAİDE – 12: Ve lekad ehazallâhu mîsâka benî isrâîl (isrâîle), ve beasnâ minhumusney aşera nakîbâ (nakîben) ve kâlellâhu innî meakum lein ekamtumus salâte ve âteytumuz zekâte ve âmentum bi rusulî ve azzertumûhum ve akradtumullâhe kardan hasenen le ukeffirenne ankum seyyiâtikum ve le udhîlennekum cennâtin tecrî min tahtihel enhâr (enhâru), fe men kefere ba'de zâlike minkum fe kad dalle sevâes sebîl (sebîli).

Ve andolsun ki Allah, İsrailoğullarından misak almıştı. Ve onlardan on iki nâzır görevlendirdik. Ve Allâhu Teâla: "Eğer namazı mutlaka ikâme ederseniz, zekât verirsiniz ve Resûl'lerime iman edip onlara yardım ederseniz ve Allah'a (Allah için) güzel bir borç verirsiniz, muhakkak ki ben sizinle beraberim ve de mutlaka sizin günahlarınızı örterim ve sizi, mutlaka altından ırmaklar akan cennetlere koyarım. " dedi. Artık, bundan sonra sizden kim inkâr ederse mutlaka sevvâ edilmiş (Allah'a ulaştırmak üzere dizayn edilmiş) yoldan sapmış olur.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz:

"Sıdk insanı birr'e (Allah'ı razı edecek iyiliğe) götürür, birr de cennete götürür. Kişi, doğru söyler ve doğruyu arar da sonunda Allah'ın indinde siddik (doğru sözlü) diye kaydedilir. Yalan da kişiyi haddi aşmaya götürür. Haddi aşmak da ateşe götürür. Kişi yalan söyler ve yalanı araştırır da sonunda Allah'ın indinde yalancı diye kaydedilir. " (Buhari, Müslim)

Hanefi mezhebine göre zekatın alt limiti 40 ta bir, yani %2, 5 tur. Amma birde %2, 5 Birr vardır. Yani Allah'ın Ebrar kullarının (tasavvufu yaşayanların) vermiş oldukları asgari rakam. Tasavvuf ehli, ellerine geçen paranın en az %5'şini hemen zekat ve birr olarak vermektedirler. Bilirler ki bu para onlara haram

olan bir paradır ve ihtiyaç sahiplerine infak etmek için kendilerine verilmiştir.

2/BAKARA – 177: Leysel birre en tuvellû vucûhekum kibeled maşırıkı vel magrıbi ve lâkinnel birre men âmene billâhi vel yevmil âhırı vel melâiketi vel kitâbi ven nebiyyîn (nebiyyîne), ve âtel mâle alâ hubbihî zevil kurbâ vel yetâmâ vel mesâkîne vebnes sebîli, ves sâilîne ve fir rıkâb (rıkâbi), ve ekâmes salâte ve âtez zekât (zekâte), vel mûfûne bi ahdihim izâ âhed (âhedû), ves sâbirîne fil be'sâi ved darrâi ve hînel be's (be'si) ulâikellezîne sadakû, ve ulâike humul muttekûn (muttekûne).

Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz (hakiki îmânı yansıtan) BİRR (ebrar kılacak davranış biçimi) değildir. Lâkin birr, kişinin, Allah'a, yevm'il âhire (Allah'a ulaşılan sonraki güne, hidayet gününe, vuslat gününe) meleklerle, Kitab'a ve peygamberlere îmân etmesi ve sevdiği maldan, akrabalara (yakınlık sahiplerine), yetimlere, miskinelere (çalışamaz durumda olan ihtiyarlara), yolda kalmış yolculara, isteyen (muhtaçlara), köle ve (kurtulmaları için) esirlere vermesi ve namazı kılması, zekâtı vermesidir. Ve (Allah'a ve insanlara) ahd verdikleri zaman ahdlarına vefa edenler (yerine getirenler), zorlukta ve darlıkta ve şiddetli savaş halinde sabredenler, işte onlar sadık olanlardır. İşte onlar muttekilerdir (takva sahibi olanlardır).

3/AL-İ İMRAN – 92: Len tenâlûl birre hattâ tunfıkû mimmâ tuhibbûn (tuhibbûne), ve mâ tunfıkû min şey'in fe innallâhe bihi alîm (alîmun).

Sevdiğiniz şeylerden infâk etmedikçe (Allah için vermedikçe) asla BİRR'e nail olamaz (temize çıkamaz) sınırsınız. (Allah'ın size verdikleri) şeyden neyi infâk ettinizse (Allah yolunda başkalarına verdinizse) hiç şüphesiz Allah onu bilen, ALÎM'dir.

İnsanlar eğer zaten kısıtlı olan ve kendilerine yetmeyen gelirlerinden verirlerse paralarının eksileceğini ve sıkıntıya düşeceklerini zannederler. Halbuki bunu kendilerine düşündüren şeytandır ama bunu kendileri düşünüyor zannederler. Başka yerlerden öyle belalara maruz kalırlar ki kat be kat bu onlardan mutlaka çıkartılır. Ama zekatlarını verirlerse Allah bereketini kat kat artırır. Düşünemedikleri yerlerden rızıklarını Allah genişletir. İnsanlar verdikleri sürece mutlu ve huzurlu olurlar.

Şu anki zekat uygulaması kuran ayetlerine aykırıdır. Çünkü zekat para elimize geçtiğinde ödenmek zorundadır. Örneğin aylık geliri olan ve ayda bin beşyüz lira kazanan birisi bu paranın zekat ve birr olarak yetmişbeş lirasını infak etmek zorundadır. Aksi halde bu miktar parayı vermez harcarsa, haram yemiş olacaktır. Senede bir zekat olayı mahsûlden ve hayvan sürülerinden verilir. Çünkü senede bir defa mahsûl ve doğum olmaktadır. Ticarete ise her ay bilanço çıkarılıp ödenebilir. Yoksa ey yolcu, ey yetim, ey miskin, ey ihtiyaç sahibi, ey köle bekleyin, dişinizi sıkın ölmeyin nasıl olsa ramazan gelecek, eğer artarsa ben sana yardım edebilirim gibi bir şey karşımıza çıkar ki, bunun kurandaki zekat ibadeti ile uzaktan yakından bir ilgisi olmaz. Ayetlere aykırı bir uygulama olur.

Zekat ürünlerden ve kazançlardan, karlardan verilir. Eğer ben eşime zekatını ödediğim para ile bir ziynet eşyası altın almış isem, her sene, her sene kazancı olmadan bu bileziklerin zekatını ödersem, birkaç sene sonra ortada bilezik kalmıyacaktır. Bu gözümüze kibrit çöpünü tutup arkadaki ormanı saklamak olacaktır. Gerçek kazançlardan zekat ödememek için şeytanın insanları kandırmasından başka bir şey

değildir. Eğer herkes gerçekten Allah'tan zekat kaçırmasa, ülkemizde fakir kalması mümkün değildir. Zekat bir gönül işidir. Dünyada bir cezası şu an için yoktur. Ama insanlar derecat kaybetmektedirler. Hatta zekat ibadeti toplumu ilgilendirdiği için Hz. Ebubekir zekatını ödemeyen bir kabileye savaş ilan etmiştir.

Osmanlı tüm kurum ve kuruluşlarıyla kuranı yaşadığı için herkes zekat müessesesine Riayet etmiştir. Hatta camilerin yanlarına sadaka taşları koymuşlardır. Sabah namazında durumu iyi olanlar bu taşın altına para koyarlar, ihtiyaç sahipleri ise ihtiyaçları kadar miktarı kimse görmeden ve rencide olmadan oradan alırlarmış. Ayrıca karzu hasen müessesesi denen (Allah'a verilen borç) bir yardım olayını da yaşamışlar ve böylece sevgi toplumunu oluşturmuşlar. Peygamber efendimizin; "Komşusu açken tok olarak yatan bizden değildir" hadisi şerifine ve kuran ayetlerine tam olarak uygun bir hayat sürmüşlerdir. Bu günse Kurandan uzaklaşmış bir şekilde herkes kendisi için yaşamakta ve bu nedenle kimse mutlu olamamaktadır.

30/RUM – 39: Ve mâ âteytum min riben li yerbuve fî emvâlin nâsi fe lâ yerbû indallâh (indallâhi), ve mâ âteytum min zekâtin turîdüne vechallâhi fe ulâike humul mud'ifûn (mud'ifûne).

Ve insanların mallarında artış olsun diye faizden (faiz olarak) verdiğiniz şey (Allah'a ulaşmayı dilemeden yaptığınız zikir), o taktirde Allah'ın katında artmaz (nefsinizin kalbindeki nurları oluşturmaz ve arttırmaz). Allah'ın vechini (Allah'a ulaşmayı) dileyerek verdiğiniz zekat (yaptığınız (zikir) ler); işte böylece kat kat (nefsinizin kalbindeki nurları) artırırlar onlardır.

İşte bizden istenen madden ve manen temizlenme, arınma aracı olan zekâtla ilgili bazı ayetler:

24/NUR – 37: Ricâlun lâ tulhîhim ticâratun ve lâ bey'un an zikrillâhi ve ikâmis salâti ve îtâiz zekâti yehâfûne yevmen tetekallebu fihil kulûbu vel ebsâr (ebsâru).

Ticaretin ve alışverişin, onları Allah'ın zikrinden, namazı ikame etmekten ve zekâtı vermekten alıkoymadığı adamlar ki (onlar), kalplerin ve gözlerin (dehşetten) döneceği günden korkarlar.

"Bir tatlı dil ve kusurları bağışlamak, arkasından eza ve gönül bulantısı gelecek bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir, halimdir, yumuşak davranır.

2/BAKARA – 262: Ellezîne yunfîkûne emvâlehum fî sebîlillâhi summe lâ yutbiûne mâ enfekû mennen ve lâ ezen lehum ecrum inde rabbihim, ve lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn (yahzenûne).

Mallarını Allah yolunda infâk ettikten (verdikten) sonra verdikleri şeyin arkasından minnet ettirmeyenlerin (başka kalmayanların) ve onlara eza etmeyenlerin ecirleri (mükâfatları), Rab'lerinin katındadır. Ve onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

2/BAKARA – 263: Kavlun ma'rûfun ve magfîretun, hayrun min sadakatin yetbeuhâ ezâ (ezen), vallâhu ganiyyun halîm (halîmun).

Güzel bir söz ve mağfîret (bağışlayıp iyi davranma), arkasından eza gelen bir sadakadan daha hayırlıdır.

Allah Gani'dir, Halim'dir.

2/BAKARA – 264: Yâ eyyuhellezîne âmenû lâ tubtlû sadakâtikum bil menni vel ezâ, kellezî yunfîku mâlehu riâen nâsi ve lâ yu'minu billâhi vel yevmil âhir (âhiri), fe meseluhu ke meseli safvânin aleyhi turâbun fe esâbehu vâbilun fe terakehu saldâ (salden), lâ yakdirûne alâ şey'in mimmâ kesebû vallâhu lâ yehdîl kavmel kâfirîn (kâfirîne).

Ey âmenû olanlar! Allah'a ve yevm'il âhire inanmayarak, malını insanlara riya (gösteriş) için infâk eden (veren) kişi gibi, sadakalarınızı minnetle (başa kakarak) ve eza ile bâtıl etmeyin (boşa çıkartmayın). İşte onun durumu, üzerinde toprak bulunan sert bir kayaya benzer ki, ona kuvvetli bir yağmur isabet edince, böylece (üzerindeki toprağın) gidip, onu (tekrar) sert (verimsiz) bir kaya halinde bırakması gibidir. Onlar kazandıklarından bir şey elde edemezler. Allah, kâfirler kavmini hidayete erdirmez.

âmenû: Allah'a (cc) ulaşmayı dileyen kimse

hidayet: Ruhumuzun Allah'a ulaşması

2/BAKARA – 265: Ve meselullezîne yunfîkûne emvâlehumubtigâe mardâtillâhi ve tesbîten min enfusihim ke meseli cennetin bi rabvetin esâbehâ vâbilun fe âtet ukulehâ di'feyn (di'feyni), fe in lem yusıbhâ vâbilun fe tall (tallun), vallâhu bimâ ta'melûne basîr (basîrun).

Allah'ın rızasını talep ederek (isteyerek) ve kendi nefslerinde (bunu) sabit kılarak (sebat ederek) mallarını infâk edenlerin (verenlerin) durumu, münbit bir tepe üzerinde bulunan bahçeye benzer ki, ona kuvvetli bir yağmur isabet edince, böylece ürününü iki kat verir. Hatta kuvvetli bir yağmur ona isabet etmese, çiselese bile. Ve Allah, yaptıklarınızı en iyi görendir.

31/LOKMAN – 4: Ellezîne yukîmûnes salâte ve yu'tûnez zekâte ve hum bil âhireti hum yûkinûn (yûkinûne).

Onlar, namazı ikame ederler (namaz kılarlar) ve zekâtı verirler. Ve onlar, ahirete (Allah'a ulaşmaya) yakîn hasil ederler (kesinlikle inanırlar).

41/FUSSİLET – 7: Ellezîne lâ yû'tûnez zekâte ve hum bil âhireti hum kâfirûn (kâfirûne).

Onlar zekât vermezler. Ve onlar, onlar ahireti (ruhun hayattayken Allah'a ulaştırılmasını) inkâr edenlerdir.

5/MAİDE – 55: İnnemâ veliyyukumullâhu ve resûluhu vellezîne âmenullezîne yukîmûnes salâte ve yu'tûnez zekâte ve hum râkıûn (râkıûne).

Sizin veliniz (dostunuz) sadece Allâh ve O'nun Resûlü ve âmenû olup namazı kılan, zekatı veren kimselerdir ve onlar rükû edenlerdir.

9/TEVBE – 34: Yâ eyyuhellezîne âmenû inne kesîren minel ahbâri ver ruhbâni le ye'kulûne emvâlen nâsi bil bâtılı ve yasuddûne an sebîlillâh (sebîlillâhi), vellezîne yeknizûnez zehebe vel fıddate ve lâ yunfîkûnehâ fi sebîlillâhi fe beşşirhum bi azâbin elîm (elîmin).

Ey âmenû olanlar (ölmeden önce Allah'a ulaşmayı dileyenler) ! Muhakkak ki; ahbarlardan (yahud

âlimlerden) ve ruhbanlardan (rahiplerden) çoğu, mutlaka insanların mallarını bâtılla (boş yere, haksız olarak) yerler ve Allah'ın yolundan engellerler (mani olurlar). Ve altın ve gümüşü biriktiren ve onu Allah yolunda infâk etmeyen kimseler; artık onlara elîm azabı haber ver.

âmenû: Allah´a (cc) ulaşmayı dileyen kimse

9/TEVBE – 35: Yevme yuhmâ aleyhâ fi nâri cehenneme fe tukvâ bihâ cibâhuhum ve cunûbuhum ve zuhûruhum, hâzâ mâ keneztum li enfusikum fe zûkû mâ kuntum teknizûn (teknizûne).

Cehennem ateşinde üzerlerinde (demir) kızdırıldığı gün, böylece onunla, onların alınları, yanları, sırtları dağlanır. Bu, kendiniz (nefsiniz) için biriktirdiğiniz şeylerdir. Böylece biriktirmiş olduğunuz şeyleri tadın!

2/BAKARA – 268: Eş şeytânü yeidukumul fakra ve ye'murukumbil fahşâi vallâhu yeidukum magfireten minhuve fadlâ (fadlan), vallâhu vâsiun alîm (alîmun).

Şeytan size fakirlik vaadeder ve size fuhşuyatı emreder. Allah ise size kendinden mağfiret ve fazl vaadediyor. Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir.

Sonuç olarak yukarıdaki ayete dikkat edelim;

Şeytanın peşine takılıp malımızı canımızı, iffetimizi namusumuzu, dünyamızı ve ahiretimizi tehlikeye atmamalım. Bilelim ki dünya hayatı oyun ve oynaştan ibarettir. Gerçek hayat âhiret yurdudur.

Sadakatlerin ve ihanetlerin karşılık günüdür. Allahü Teala o günde yüzü ak olanlardan ve yüzleri neşe ile gülenlerden eylesin.